

Ана Станчуловић

КРАДЉИВАЦ СРЦА

испржила сам рибу за вечеру
очистила ципеле
кревет намештен
водимо љубав свакодневну

ујутру
место до мене је празно
ни пољубац
ни—буди ми добро
приставим кафу
видим кроз прозор
јесен усред зиме
откуд острво
изникло
попијем млеко
попијем кафу
обучем се за посао
у огледалу
сања
моја коса седа
да натакнем шешир
рука ми мртва
твоје писмо на столу
да си отишао

КОЛИКО ТЕ ВОЛИМ

као галеб сломљених крила
лежи твоја рука
у мојој руци

твоје тело
угрејана вечера
за моја ужасно гладна уста

у твојим очима
распрскавају се звезде
заплешу луде сенке ноћи

твој глас
разбијен крчаг
на бунару
у пустињи

ЉУБЕЋИ ТВОЈЕ ТЕЛО ДЕО ПО ДЕО

загрлићемо се
обгрлићу те
љубићу ти чело
очне капке
трепавице
па низ врат
по облим раменима
твоје брадавице два цвета руже
у твоје пазухе ћу уронити
у то слабо растиње
у те јаме у те увале
па до твог
златног шипражја бих дошла
сатканог од месечеве паучине
па до целог твог бића бих дошла
као ружино нежно стабло
са пупољком
као лала
као отровна гљива
као слатки плод

после
њиши ме да заспим